

Blaženi Bulešić žrtva komunističkih zločinaca

Tekst i slike: DAMIR BOROVIČAK

“Svi zločini iz mržnje prema vjeri su odvratni, ali okolnosti ubojstva vašeg don Miroslava Bulešića su posebno odurne”, odmah na početku propovijedi povodom beatifikacije don Miroslava Bulešića naglasio je kardinal Angelo Amato, u subotu u prepunoj Areni u Puli. Time je odaslana jasna i nedvojbeno poruka svim komunističkim zločincima i zločinima, koji su u Hrvatskoj harali još desetke godina poslije završetka Drugog svjetskog rata. Blaženi Bulešić ubijen je s više udaraca nožem u grlo, od ideološki zaludenog uma, partijski stvaranih pod utjecajem staljinističko-boljševističko-komunističkih vođa u ratu i Jugoslaviji.

Iz malog mjesta Lanišće u Istri, trebalo je dobro smišljenim i planiranim ubojstvom čak trojice svećenika od strane OZNE, KPH i KPJ biti odaslana strašna poruka hrvatskom narodu i Katoličkoj Crkvi kako nema šale sa komunističkom zločinačkom ideologijom, partijom i njihovim vođama. Dvojica su svećenika preživjela događaj "Krvave krizme" u Lanišću 24. kolovoza 1947.g. Provalom napadača u župnu kuću, najprije je ubijen Miroslav Bulešić koji se prvi zatekao pri ulazu. Potom je mons. Jakob Ukmar koji je krizmao, bio pretučen do besvijesti i ostavljen jer se činilo da je mrtav, a napadači nisu uspjeli pronaći sklonjenog mjesnog župnika vlč. Stjepana Ceka i do kraja iskaliti svoj zločinački bijes.

Zločinci su bili poznati, suđeni su 'pro forma' i oslobođeni kao nedužni. Poput rugla i cinizma, okrivljeni su i osuđeni napadnuti župnik vlč. Stjepan Cek na šest godina robije, mons. Jakob Ukmar na mjesec dana zatvora, a više mještana Lanišća koji su branili crkvu od napadača, osuđeno je na više godina robije. Za smrt blaženog Miroslava Bulešića nitko nije osuđen već je on poslije zločina nad njim, proglašen krivim po izmišljenim komunističkim optužbama.

Blaženi Miroslav Bulešić imao je svega 27 godina, bio je izuzetno inteligentan, nadaren, sva je školovanja završio u kraćim rokovima od predviđenih. Iako mlad, potpuno je bio zreo i svjestan teških istarskih poslijeratnih okolnosti. Naslućivao je svoje mučeništvo i njegova je životna poruka bila "Moja osveta je – oprost", s velikom hrabrošću gledao je u budućnost – "Samo jedanput će se

umrijeti." U pulskoj areni, 57 godina kasnije, njegov devet godina mlađi brat Josip prinio je relikviju krvi brata Miroslava na oltar, kako bi njegov lik svijetlio kršćanima u svim teškim životnim okolnostima, a hrvatskom narodu bio neizbrisiva pouka za budućnost.

28.09.2013 | 12:33 | IKA D - 154177/9

Homilija kardinala Angela Amata na misi beatifikacije 28. rujna 2013.

Dragi vjernici,

1. Odmah možemo reći da je današnja beatifikacija don Miroslava Bulešića, svećenika i mučenika, svetkovina mira nad ratom, bratstva nad podjelama, oprosta nad mržnjom, božanske ljubavi nad ljudskom zlobom. To je pozitivna poruka, evanđeoska, duboko božanska, koja pokreće naša srca da čine samo dobro. Don Miroslav je doslovno živio Isusovu riječ: „Ovo je moja zapovijed:

ljubite jedni druge, kao što sam ja vas ljubio" (Iv 15, 12). Don Miroslav je sve smatrao „prijateljima", a nikoga „neprijateljem". Njegovo je svjedočanstvo ljubavi: „Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje" (Iv 15, 13).

Današnja beatifikacija, koja daje novi sjaj divnom svjedočanstvu vaše vjere u Isusa Krista, znak je Božje milosti za sveopću Crkvu, a posebno za vašu Porečku i pulsku biskupiju.

Blaženi Bulešić je istinski junak Crkve u Hrvatskoj, koja je četrdesetih godina prošlog stoljeća pretrpjela žestoki progon. Povjesničari navode da su u vašim biskupijama barbarski ubijena čak 434 svećenika (biskupijska i redovnička), a još dvadeset i četvorica su umrli od mučenja i patnji podnesenih u neljudskim uvjetima zatvora. Bio je to pravi pokolj. Pobijeno je 17% ondašnjeg hrvatskog klera. Osim toga: ubijena su 73 sjemeništara, 22 brata laika iz raznih redovničkih zajednica i 30 časnih sestara. Jedno ime poznato čitavome svijetu jest ono blaženog Alojzija Viktora Stepinca, kardinala Svete Rimske Crkve. Hrabri branitelj vjerske slobode u vašoj domovini, bio je uhićen, zatvoren i prisiljen na kućni pritvor u Krašiću, njegovome rodnom mjestu, gdje je 1960. godine kao mučenik preminuo od bolesti zadobivene u pritvoru.

Naša majka Crkva ne zaboravlja hrabrost i snagu ovih svojih sinova i sjeća ih se s poštovanjem i zahvalnošću. Prije nekoliko godina u Trstu, 4. listopada 2008., papa Benedikt XVI. počastio je svečanom beatifikacijom mučenika Francesca Bonifacia. I on je kao mladi svećenik bio mučen, kamenovan, zaklan i bačen u jamu. I u Sloveniji je 12. lipnja 2010. godine proglašen blaženim dvadesetogodišnji mladić Alojz Grozde, također mučenički ubijen iz mržnje prema vjeri.

2. Svi zločini iz mržnje prema vjeri su odvratni, ali okolnosti ubojstva vašeg don Miroslava Bulešića su posebno odurne. Dobro je sjetiti se ovog događaja, ne iz želje za osvetom, nego radi pouke da se Kajinov čin nikada više ne ponovi. Mučeništvo našeg Blaženika dogodilo se 24. kolovoza 1947. u Lanišću, u sjevernoj Istri. Te je nedjelje bila predviđena krizma u župi, ali su kružile glasine da će biti spriječena. Stoga je odlučeno da se misa slavi ranije, u osam umjesto u devet sati. Unatoč strahu i nekim izgredima izvan crkve, krizma je uredno podijeljena i djeca su se sa svojom rodbinom vratila kući. Nedugo zatim je u župnu kuću, nasrnula razularena skupina pristaša komunističkog režima koja je, u prisutnosti milicionera, psujući počela rušiti i razbijati staklo, posuđe, crkveno ruho, i uništavati sve pred sobom. U tom paklenom kaosu nasilnici su iskaljivali bijes na don Mira, divljački ga batinajući i svom silinom udarajući njime o zid. Mladi svećenik okrvavljen i unakažen zazvao je više puta: „Isuse, primi dušu moju.“ Na kraju su ga pritisnuli na pod, jedan od zlostavljača iz džepa je izvadio nož te njime don Bulešića više puta ubo u vrat. Krv je briznula iz rana i poprskala zid sobe slijevajući se po podu. Ubojica je izašao krvavih ruku i oprao ih na pojilu za stoku. Na sudskome

procesu je bio oslobođen.

3. Ovaj okrutan prizor sliči mučeništvu Sluge Božjega što ga je prorekao Izaija: „Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od uvreda ni od pljuvanja" (Iz 50,6). „Zlostavljahu ga, a on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o janje na klanje odvedoše ga; k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih. Silom ga se i sudom riješiše; tko se brine za njegovu sudbinu? Da, iz zemlje živih ukloniše njega, za grijeh naroda njegova na smrt ga izbiše." (Iz 53,7-8) Ako ga ljudi ponizuju, Gospodin ga uzvisuje: „Gle, uspjet će sluga moj, podignut će se uzvisit' i proslaviti! Kao što se mnogi užasnuše vidjevši ga – tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo (...) – tako će on mnoge zadiviti narode." (Iz 52,14).

Kao Isus pred svojim mučiteljima, tako je i don Miroslav uspio šaptati samo riječi oprosta: „Oče, oprosti im jer ne znaju što čine." (Lk 23,34)

Ljudska zloća se iskalila nad nemoćnim svećenikom. Vuk je rastrgao janje. Mržnja je ugasila jedan ljudski život, uvijek dragocjen, ali ovaj put dvostruko neprocjenjiv, jer je to bio život dobrog čovjeka.

Svećenici i vjernici, oplakujući hrabrog službenika Gospodnjega, prepoznali su već od početka u don Bulešiću mučenika vjere. Za mons. Josipa Pavlišića, nadbiskupa riječko-senjskoga, don Miroslav je bio autentični svetac, pravi mučenik kršćanstva. Mons. Božo Milanović, nekoliko mjeseci poslije mučeništva ustvrdio je da je smrt don Miroslava bila teški gubitak za biskupiju. Tom prigodom ondašnji apostolski nuncij u Beogradu, mons. Joseph Patrick Hurley izjavio je: „S mučeništvom don Miroslava Crkva nije izgubila, nego dobila."

4. Dragi vjernici! Sad se možemo upitati: Tko je bio svećenik i mučenik Miroslav Bulešić? Je li bio pripravan za mučeništvo? Iz brojnih svjedočanstava osoba dostojnih povjerenja slijedi da je don Miro bio svjestan svoje misije prema vjernicima. Osim služenja sv. Mise i propovijedanja, revno se posvetio vjeronauku za djecu, odgoju mladeži i formaciji odraslih, poboljšanju liturgijskog pjevanja, slušanju ispovijedi,

moljenju Krunice, promicanju pobožnosti Presvetome Srcu Isusovu i Marijinu.

U svemu tome je nailazio na odobravanje vjernika. Ali je nailazio i na suprotstavljanje onih koji su se osjećali pogođenima što ne idu pravim putem i o kojima Sv. Pismo veli: „Oni ne mare za Hram Božji njihovih otaca, nego radije časte ašere i idole.” (2 Ljet 24, 18)

Poznato je da je svršetkom Drugog svjetskog rata 1945. godine, u vašoj zemlji nastupilo sustavno i nemilosrdno progonstvo Crkve i svećenika. Revolucionari, bojeći se kršćanskog odgoja djece i mladih, činili su sve da ih odvrata od vjere i nedjeljne mise te podvrgnu tzv. socijalističkom preodgoju, koji je umjesto ljubavi propovijedao klasnu mržnju.

Svećenici i vjernici su bili izrugivani. Evanđelje ismijavano. Evo jednog slučaja što ga je ispriповjedio don Miro kad je bio vjeroučitelj u gimnaziji u Kanfanaru:

"Do Božića sva djeca, izuzevši jednoga, redovito i slobodno pohađaju taj predmet. Iza Božića preokret. Oko deseterice neće više da pohađaju vjeronauk, i tu [je] sve dobro; ali ono što je (još) gore jest to da su ta djeca počela govoriti: "Svećenik je fašist i oni koji ostaju na vjeronauku - i oni su fašisti; a mi smo mali komunisti i proti Bogu".

Don Miro je hrabro davao do znanja građanskim vlastima brojne slučajeve netolerancije spram vjere. Rugali su se djeci koja su išla na vjeronauk, govoreći o njima da su ludi što vjeruju u Boga. Širile su izmišljotine protiv našeg Blaženika. Da ga odvrata od njegovog apostolskog djelovanja, savjetovali su mu da pođe u Italiju i živi u miru. A don Miro je odgovarao da je postao svećenik za narod i da je potrebno ostati među svojim pukom. Kad su mu prijetili govorio je: "Ako me ubiju, ubit će me za vjeru i Boga."

Ovo je portret don Mira, što je jako lijepo ocrtao Papa Franjo u svom Apostolskom pismu kad naziva našega Blaženika: „svećenik i mučenik, marljivi pastir, revni odgojitelj mladih i neustrašivi svjedok Evanđelja."

5. Na pitanje, je li don Miroslav bio pripravan na mučeništvo, odgovaramo da se svetost ne improvizira. Mučeništvo nije slučajni plod naše naravi. Božja Providnost po otajstvenim putovima milosti tijekom vremena priprema svjedoke Evanđelja za najuzvišeniju žrtvu. Riječi što ih apostol Pavao upućuje učeniku Timoteju vrijede i za don Bulešića: „A ti si pošao za mom u poučavanju, u ponašanju, u naumu, u vjeri, u strpljivosti, u ljubavi, u postojanosti; u progonstvima, u patnjama (...). A i svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će progonjeni.” (2 Tim 3,10-12).

Svjestan da se u tom burnom vremenu nalazi u životnoj opasnosti, don Miro je često ponavljao: "Gospodine, moj život Ti sasvim darujem za svoje stado. Uz Tvoju milost i ako me Ti učiniš dostojnim, ne bojim se mučeništva, već ga žudim." Kao svećenik bio je pozvan biti Dobar Pastir i Dobar Samaritanac, koji s lijekom ljubavi tješi, liječi, podiže i povija rane što krvare. Često je ponavljao: „mržnja uzrokuje krvarenje, a ljubav zacjeljuje rane."

U svojoj duhovnoj oporuci od 23. travnja 1945. godine, prostodušno govori kako je uvijek činio samo dobro za svoj narod: „Siromaha nisam pustio praznoga doma. One koji su bili u zatvoru sam zagovarao i izvukao uz pomoć Presvjetlog Biskupa iz zatvora. Tako da mogu kazati da sam preko stotinu ljudi spasio. Podučavao sam djecu u kršćanskom nauku jer je bila moja namjera da vam budu djeca, ljubljeni, i mili vjernici, a odgojena u duhu vjere, u duhu poštenja i dobrote. (...) U savjesti mogu vam kazati da sam svima učinio dobro a nikomu zlo." I zaključio je ovo potresno svjedočanstvo govoreći: „Moja osveta je oprost."

6. Ljubav prema siromasima bila je osobina našeg Blaženika: „K meni može doći svatko, bez ikakva obzira, za sve o čemu znate da vam mogu pomoći.- Siromah nek se ne boji prekoračiti moj prag. Dok imam ja nešto, imat će i on. Siromahe ja sam uvijek volio, volim ih i volit ću ih, i pomoći u mjeri mojih mogućnosti.“

Njegova druga primjerna osobina bila je odanost Papi. Protukatolička propaganda udarala je i na Svetoga Oca. Don Miro, koji je u Rimu više puta s ganućem susreo Papu Pija XII., na svetkovinu apostolskih prvaka Petra i Pavla 1945. godine, održao je propovijed u kojoj je ispovijedio svoju privrženost Svetoj Stolici i Prvosvećeniku. Govorio je, kao što je Crkva majka svih naroda, tako i Papa, nasljednik svetog Petra, otac je svih krštenih iz svih jezika i narodnosti. „Papa je jednak za sve, više se brine za one narode koji su više udaljeni od Crkve, da se i oni njoj pridruže.“

7. Što nam svima poručuje naš Blaženik? Sve nas podsjeća da ostanemo vjerni Isusu, njegovom Evanđelju života i istine. Samo onaj tko ostaje u Njemu, živi u spokoju poštenog i dobrog života posvjedočenog u obitelji, društvu i svijetu. Don Miro nas poziva da budemo jaki, odvažni i ustrajni u vjeri, tom vrijednom daru koji rasvjetljuje našu pamet za vidjeti istinito i upravlja naše srce za činiti dobro. Korijen ljudskog bratstva jest vjera koja – kako kaže papa Franjo – „nas poučava da je u svakome čovjeku blagoslov za mene, da nam svjetlo Božjeg lica svijetli preko našeg brata. Zahvaljujući vjeri spoznajemo dostojanstvo svake pojedine osobe.“ (Lumen fidei, br. 54). Kad se vjera zasjenjuje, upada se u opasnost gubljenja zdravih temelja ljudskog suživota. „Vjera rasvjetljuje društveni život; posjeduje stvaralačko svjetlo za svaki trenutak povijesti, jer sve događaje smješta u odnos s izvorom i odredištem svega u Ocu koji nas ljubi.“(Lumen fidei br. 55).

Don Miroslav je bio čovjek vjere, koji je poučavao malene i velike da žive od vjere. Danas nas poziva da našu vjeru sačuvamo kao najveću dragocjenost i da se ne izgubimo u svijetu prolaznih ideologija. Subraći svećenicima naš Blaženik poručuje da je ljubav duša našeg služenja. On vas poziva, dragi svećenici, da poput njega budete svjedoci beskrajne

Ljubavi Srca Isusova, prihvaćajući svakoga s ljubavlju, poštovanjem i milosrđem.

Današnja beatifikacija našeg svećenika i mučenika je događaj mira, bratstva, prijateljstva i ljubavi, kako nam Isus danas u evanđelju govori: „Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.“ (Iv 15,17)

Blaženi Miroslave Bulešiću, moli za nas.

Amen

TONSKI ZAPIS ZAHVALE BISKUPA DRAŽENA KUTLEŠE

